

РЕШЕНИЕ

№ Ц-42

от 17.12.2020 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 17.12.2020 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 11 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта по т. 11, Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2018 г., е утвърдила пределна цена на топлинната енергия и е определила преференциална цена и премия за електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 172,51 лв./MWh, в т. ч.: премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) (без ДДС) – 101,86 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 82,62 лв./MWh; еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,83 лв./MWh, при ценообразуващи елементи: необходими годишни приходи – 67 167 хил. лв., в т. ч.: разходи – 64 269 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 47 843 хил. лв., регулаторна база на активите – 41 765 хил. лв., норма на възвръщаемост – 6,94%, количество електрическа енергия 228 924 MWh, в т. ч.: от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh и от некомбинирано производство – 13 924 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град (АССГ), трето отделение, 66 състав, по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд (ВАС), по адм. дело № 7996 от 2019 г., е отменено Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 11 и върната преписката на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е споделил изводите на АССГ, че Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г. на КЕВР, в частта му по т. 11, е издадено от компетентен орган, в съответствие с правомощията му, при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, при спазване на изискването за форма и на административнопроизводствените правила, но при допуснатото от страна на административния орган неправилно прилагане на материалноправните разпоредби. ВАС е намерил постановеното първоинстанционно решение за валидно, допустимо и правилно, като е разгледал подробно изводите на АССГ.

ВАС приема за обосновани изводите на първоинстанционния съд по отношение незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на непризнатите разходи на дружеството за закупуване на емисионни квоти. В решението на касационната инстанция се посочва, че позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива

2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), АССГ правилно е приел, че в тази част оспореното решение на КЕВР противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноващите разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобразила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че на основание чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5 от 23.01.2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ) е икономически обосновано разходите за емисии да се включват в цените за периода, за който са относими, на база прогноза, като в следващия регулаторен период може да се извърши тяхната корекция до реалния им размер. Всички икономически обосновани разходи, включително разходите за закупуване на необходимите квоти за емисии парникови газове следва да бъдат прогнозни за предстоящия регулаторен период, а не отчетни, тъй като енергийните предприятия ще закупуват емисиите през бъдещ период. Според касационната инстанция, АССГ правилно е приел, че на основание Директива 2009/29/ЕО топлофикационните дружества получават разпределяне на безплатни количества квоти за емисии на парникови газове, но тези квоти, съгласно схемата за безплатно разпределение намаляват ежегодно за всички оператори на инсталации. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Топлофикация - Русе“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. Този ценообразуващ елемент представлява променлив разход по смисъла §1, т. 10 от Допълнителната разпоредба на НРЦТЕ, тъй като пряко зависи от количествата произведена от дружествата топлинна и електрическа енергия. Разликата между отделените въглеродни емисии при комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия през предстоящия прогнозен период 01.07.2018 г. – 30.06.2019 г. и разпределените на дружеството безплатни емисионни квоти, представлява количеството емисионни квоти, които дружеството трябва да закупи. Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. ВАС посочва, че именно въз основа на тези си законови задължения „Топлофикация - Русе“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ. ВАС се позовава на изготвената по делото комплексна технико-икономическа експертиза, в която вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗОИК, топлофикационните дружества, включително „Топлофикация - Русе“ ЕАД, имат задължението за предаване на определено количество квоти за емисии на парникови газове, равняващо се на общото количество емисии, отделени от инсталацията през предходната година. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. Като не е признала този разход на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, КЕВР е постановила решение в

противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им.

В съдебното решение се посочва, че въз основа на експертизата е установено, че разликата между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (383 142 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (137 126 тона CO₂) оформят недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен до 30.04.2019 г., т.е. през новия ценови период. Според изчисленията той възлиза на 246 016 единици квоти за емисии CO₂.

В съдебното решение се посочва, че е съществен спорът по определената от КЕВР средно претеглена цена на квоти в размер на 8,91 евро/тон. От една страна са данните изложени в решението на КЕВР, а именно, че в края на 2017 г. постигнатата цена е в размер на 7,07 евро/тон, а през първото тримесечие на 2018 г. се наблюдава значително повишение на цените на пазара, които варират от 7,79 евро/тон до 12,37 евро/тон, като среднопретеглената им стойност е в размер на 9,69 евро/тон. Също така по данни на КЕВР е отчетено, че в годишен аспект, ако се използват историческите данни относно волатилността на цените се очаква, те да са в диапазона 8,40 евро/тон - 13,60 евро/тон през процесния ценови период. От друга страна, съгласно заключението на СТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. януари 2018 г. е била в диапазона 8 евро/тон - 9 евро/тон, като следва тенденция на увеличение през цялата 2018 г. Към средата на годината в края на м. юни 2018 г. (преди постановяване на Решение № Ц-10) е на нива около 15 евро/тон, през м. октомври 2018 г. достига 20 евро/тон, следват колебания през м. октомври и началото на м. ноември 2018 г. на нива между 16 и 19 евро/тон, след което достига и преминава нивото от 20 евро/тон.

Изчислената от СТИЕ среднопретеглената цена, на база приходи и търгувани обеми, за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г., е 15,34 евро/тон, като за първото полугодие на 2018 г. е 12,06 евро/тон, а за второто полугодие среднопретеглената цена е 19,05 евро/тон. От началото на 2019 г. цената продължава да се покачва и среднопретеглената цена за периода от 01.01.2019 г. е 22,84 евро/тон. Установено е също, че със Заповед № Е-РД-16-436 от 02.08.2018 г. на министъра на енергетиката - за периода на 2019 г. референтната цена е в размер на 8,93 евро/тон. Тези референтни цени са определени на база „сетълмент“ цените от борса InterContinental E. (ICE) и се прилагат единствено за целите на националния план за инвестиции, но не и за целите на ценообразуването при регулиране от КЕВР и са посочени за показване тенденцията за увеличаване на цените на квотите въглеродни емисии.

Въз основа на данните за „Топлофикация – Русе“ ЕАД след приспадане на безплатни квоти за периода – 137 126 тона, квотите въглеродни емисии, които дружеството трябва да закупи през регулаторния период е – 246 016 тона. Съгласно експертизата при покупна цена - приетата от КЕВР - 8,91 евро/тон (17,43 лв./тон), разходите за емисии въглероден диоксид, които да бъдат включени в цените, се изчисляват в размер на 4 287 191 лв. При по-висока покупна цена за емисиите въглероден диоксид, в следствие увеличението на цената на борсата, разходите се увеличават: - при цена от 15,00 евро/тон (29,34 лв./тон), разходите за емисии нарастват на 7 217 493 лв., при цена от 22,00 евро/тон (43,03 лв./тон) стойността на разходите за квоти е 9 623 324 лв.

ВАС отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че разходите, които дружеството ще извърши, се увеличават с повишаване на цената и разликата над включените в цените разходи ще се отрази в намаление на утвърдената възвръщаемост.

На следващо място, касационната инстанция потвърждава, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на дружеството относно разходите за основно гориво – въглища. Съдът е установил, че КЕВР е намалила разхода на въглища с 5000 тона, които съответстват на вложена топлина с горивото в размер на 34 378 МВтч. По този начин КЕВР е намалила вложената топлина на горивото за производство с 2,67%, което според съда не е технически обосновано, тъй като през разглеждания ценови период не се предвижда въвеждането на нови производствени мощности с по - висока ефективност. ВАС е споделил приетото от АССГ, че няма обективни технически основания за

повишаване на производствената ефективност, каквато КЕВР залага като намалява разхода на въглища с 5000 тона, при запазване на обема на производството. Според съда, приложената от КЕВР цена не е икономически обоснована, респективно и разходите за основно гориво - въглища не са икономически обосновани, както поради несъобразяването на съпътстващите транспортни разходи, така и техническата необоснованост на корекцията на количеството.

Налице е непризнаване на присъщо-необходими разходи на топлофикационното дружество и невключването им в цените, което води до непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, като рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост и е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране. ВАС е споделил извода на АССГ, че утвърденият размер на цената на въглищата от КЕВР като разход по отношение на „Топлофикация – Русе“ ЕАД, не е съобразен със среднопредтеглената цена, която е изчислена не по начина предвиден в Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „Норма на възвръщаемост на капитала“, приети с решение на КЕВР по Протокол № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 (Указания-НВ). От приетата по делото комплексна технико – икономическа експертиза се установява, че разходите за основно гориво са променлив разход в зависимост от комбинираното производство на електрическа и топлинна енергия и при съответствие с производствената програма, утвърдена от КЕВР. Комисията не е изследвала дали размерът на цената е достатъчен и дали е в състояние да покрие разходите за закупуване и доставки на необходимите за производството въглища. Утвърдените от Комисията разходи за основно гориво не са икономически обосновани, доколкото при утвърждаване от Комисията на цената на въглищата не е изследвана нейната достатъчност за новия регулаторен период и дали разходите за основно гориво са икономически обосновани, което има за резултат загуби за дружеството или намаляване на утвърдената му възвръщаемост на капитала. В случая „Топлофикация – Русе“ ЕАД е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указания-НВ, като позовавайки се на заключението на вещите лица, съдът приема, че дружеството в заявената цена правилно е определило среднопредтеглена цена на въглищата според изискванията на Указания - НВ.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на разходите за заплати и възнаграждения. Касационната инстанция посочва, че при обективно съобразяване на фактите АССГ правилно е приел, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаваща при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Подобни данни не са обсъждани с процесното решение на КЕВР, а е приложен общ подход – по отношение на разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи са допускани увеличения на стойностите, в сравнение с отчетените такива в рамките до 10%, при несъобразяване на мотивирани обосновки за необходимостта, икономическата целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 769 лв., съгласно данни на Националния статистически институт (НСИ). ВАС е споделил извода на първоинстанционния съд, че при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на процесното дружество не е отчетено значителното изоставане с повече от 20% от средната заплата за отрасъла. В съдебното решение се посочва, че видно от комплексната технико – икономическа експертиза достигането на средна заплата за дружеството от 1253 лв. на месец при увеличение 10% няма да достигне посочените нива на заплати в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не

може да бъде достигнат при прилагане на общи подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. От заключението на комплексната технико – икономическа експертиза се установява, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страна. В тази връзка, ВАС прави извод, че законосъобразно АССГ е приел, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не е отчита спецификата на конкретно дружество „Топлофикация – Русе“ ЕАД. В оспореното решение КЕВР е коригирала заявените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения с 240 хил. лв. и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи с 226 хил. лв. Допуснато е от КЕВР увеличение на разходите за възнаграждения и осигурителни вноски с 9,92 %, но не са увеличени разходите за осигурителни вноски, съразмерно на разходите за заплати и възнаграждения. В останалата заявена част Комисията не е признала разходите, без да отчита обстоятелството, че възнагражденията в дружеството, въпреки увеличението, ще останат под средните за сектора, който извод се потвърждава и от заключението по приетата по делото експертиза. В съдебното решение се отбелязва, че от КЕВР не е съобразено и че предприятията, с цел да задържат квалифицираните си кадри, следва да предлагат възнаграждения, релевантни за определените райони в страната, като предвиди разходи за увеличение на трудовите възнаграждения на персонала, както и че еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

На следващо място касационната инстанция споделя извода на АССГ по отношение на незаконосъобразността на корекцията на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал. ВАС приема, че по този ценообразуващ елемент първоинстанционният съд правилно е приел, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указания - НВ, а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. С обжалвания административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на Българската народна банка (БНБ) към 31.12.2017 г. ВАС споделя приетото от АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2017 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за дружеството размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания – НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. ВАС се мотивира, че в настоящия случай, видно от оспорения административен акт, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 6 % на 3,91 %, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2017 г. по данни от БНБ. Предвид изложените съображения, касационната инстанция приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечения капитал, въз основа на последната година, както и че не е икономически обосновано КЕВР да намалява всяка година нормата на възвръщаемост на база на промяната в лихвените нива за текущата година, тъй като енергийните предприятия нямат задължение да предоговарят сключени от тях договори с банки или финансови институции всяка година. Въз основа на това, включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до

намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, в мотивите на съдебния акт се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от НРЦТЕ, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън тези случаи, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото, като спазва указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-10 от 01.07.2018 г., в частта му по т. 11, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото решение на КЕВР за „Топлофикация-Русе“ АД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2018 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2019 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на АССГ, трето отделение, 66 състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Русе“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на емисионни квоти:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 10 220 хил.лв. (246 016 т. *21,24 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 246 016 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през 2018 г. (383 142 тона CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (137 126 тона CO₂).

1.2. Средна цена (Auction Price) на отчетените стойности на квотите за емисии CO₂ за регулаторния/ценовия период 01.07.2018-30.06.2019 г. в размер на 21,24 евро/тон (41,54 лв./тон) по данни на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange). В тази връзка, за целите на ценообразуването в сектор „Топлоенергетика“ е приета средна отчетна тръжна цена (Auction Price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 21,24 евро/тон CO₂ (41,54 лв./тон CO₂). Левовата

равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния/ценовия период 01.07.2018÷30.06.2019 г. обхваща полугодията на две календарни години, за целите на изчисленията са използвани данни от „EUA Primary Market Auction Report 2018“ и „EUA Primary Market Auction Report 2019“, които са публично достъпни на интернет страницата на Европейската енергийна борса на адрес: <https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Разходи за закупуване на основно гориво - въглища:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за закупуване на основно гориво – въглища, на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 37 495 хил.лв. (169 636 тона *221,03 лв./тон). Същите са изчислени при количество основно гориво – въглища в размер на 169 636 тона и цена на въглищата 221,03 лв./тон, при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на ВАС по адм. дело № 7996 от 2019 г., че дружеството е изпълнило указанията на КЕВР и е изчислило заявената цена на въглища в съответствие с Указанията-НВ, като правилно е определило същата като среднопретеглена цена на въглищата според Указанията - НВ.

3. Разходите за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Топлофикация – Русе“ ЕАД са определени в размер на 5 189 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 5 429 хил. лв., като същите са намалени с 240 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2017 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 769 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Топлофикация - Русе“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 9,92%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. за град Русе е в размер на 972 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес: <https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>. Докато, включения в цените на „Топлофикация - Русе“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират при заетост от 319 бр. персонал средна работна заплата в дружеството в размер на 1 356 лв.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2017 г. е 6,00%.

В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,91%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2017 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,91%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т.ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

В резултат на направените корекции при съобразяване с указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 133,60 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,86 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,99 лв./MWh;
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 74 726 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 71 762 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 55 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 701 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,94%;
 - Електрическа енергия – 228 924 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh;
 - от некомбинирано производство – 13 924 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh;

- Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 3308 от 16.05.2019 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 6б състав по адм. дело № 7731 от 2018 г., оставено в сила с Решение № 9283 от 10.07.2020 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7996 от 2019 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Русе“ ЕАД, за периода от 01.07.2018 г. до 30.06.2019 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 204,25 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 133,60 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,86 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 101,99 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:
 - Необходими годишни приходи – 74 726 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 71 762 хил. лв., от които условно-постоянни – 16 426 хил. лв. и променливи – 55 336 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 42 701 хил. лв.;
 - Норма на възвръщаемост – 6,94%;
 - Електрическа енергия – 228 924 MWh, в т. ч.:
 - от високоефективно комбинирано производство – 215 000 MWh;
 - от некомбинирано производство – 13 924 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител водна пара – 21 312 MWh;
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 325 896 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА